

1. kapitola

*Armitage House, Londýn
Listopad 1809*

„Přišel vás navštívit vévoda z Greycourtu, Vaše Milosti.“

Sheridan Wolfe, vévoda z Armitage, vzhlédl od seznamu koní, ustájených na jeho rodinném sídle Armitage Hall, na majordoma stojícího ve dveřích. „Uvedte ho.“

Jeho nevlastní bratr Grey měl být v Suffolku. Naštěstí tam však nebyl. Grey se mohl stát vítaným vytržením z rozhodování, které koně by měl poslat na aukci. Sheridan se nechtěl zbavit žádného ze svých výtečných jezdeckých koní ani zdatných kočárových. Avšak vévodské hospodářství Armitageů se hroutilo pod hromadou dluhů způsobených špatným hospodařením jeho zesnulého strýce i kvůli faktu, že Sheridanův otec a Greyův nevlastní otec – sevřelo se mu hrdlo – zemřel příliš brzy.

Sheridan odložil seznam koní stranou. Zatraceně, už je to rok. Proč ho otcova smrt stále tak straší? Zdálo se, že dokonce i matka už si vede při truchlení lépe než on.

Kdyby se nedostavil Grey, vyjel by si na Juno, aby přišel na jiné myšlenky.

Možná později. Plnokrevná klisna měla talent...

Povzdechl si, když si uvědomil, že Juno už mu nepatří. Musel ji prodat jako první, aby udržel hospodářství v chodu. Vůbec se mu to nelíbilo – byla nejlepším jezdeckým koněm ve stájích zemřelého strýce, ale bylo nutné prodat buď ji, anebo některého závodního koně. Z těch však stále ještě mohl získat peníze za připoštění nebo za výhry z dostihů, třebaže nebyli tak dobří pod sedlo.

To bylo skličující pomyšlení. Vstal a vydal se ke karafě s brandy. Polovina odpoledne byla podle něj sice příliš brzy na pití tvrdého alkoholu, ale když se nemohl projet na koni, potřeboval se napít a příjemně si popovídat s Greyem. Nalil si sklenku a chystal se právě nalít druhou bratrovi, kterého majordom uvedl do pracovny, když vtom se Sheridanova představa příjemného poklábosení vytratila.

Bratr vypadal, jako by vypil až příliš mnoho brandy a měl teď za to pykat. Bledý a rozrušený Grey obhlédl pracovnu v Sheridanově londýnském domě, jako by očekával, že zpoza knihovny každou chvíli vyskočí nějaký lapka.

„Dáš si něco?“ zeptal se ho Sheridan a gestem pozdržel majordoma. „Čaj? Kávu?“ Pak zvedl sklenku v ruce. „Brandy?“

„Obávám se, že na to nemám čas.“

Sheridan ukázal majordomovi, že může odejít. Jakmile se zavřely dveře, zeptal se: „Co se děje? Je něco s Beatrice? Určitě jsi za těchto okolností nepřišel do města za zábavou.“

Za několik hodin měl jít zbytek rodiny na charitativní představení hry Konrada Junckera *Divoká dobrodružství cizího gentlemana ztraceného v Londýně*, uváděné v divadle Parthenon. Třebaže Sheridan tohoto autora sotva znal, jeho další nevlastní bratr Thorn ho